

[Ninn-Hansen.]

ningen, er der grund til, at der i vide kredse mange steder må være respekt om det, der er udført på grundlag af denne lovgivning. Men det kan jo ikke nægtes, at nogle af de principper, der engang var gode og rigtige, i dag må virke forældede, at opbygningen ikke helt svarer til moderne tid, og at der derfor kan være grund til reformer på flere områder.

Der har været nogen utålmodighed med hensyn til tempoet i kommissionsarbejdet. Jeg vil gerne se den utålmodighed som udslag af en positiv interesse for den reform, der skulle komme. Det kan jo ikke tilkomme dem, der har været medlemmer af kommissionen, at udtale sig om resultaterne af dens arbejde, men jeg vil dog gerne sige, at når man tænker på de mange og meget stærkt modstridende interesser, der var i kommissionen, og på, hvor stærkt man fra flere sider søgte at opretholde tingene, som de var, kunne man vente, at der blev mange vanskeligheder med at nå frem i hvert fald til et hurtigt resultat. Jeg synes, at kommissionens formand, kontorchef Juhl-Christensen, har formået på en dygtig måde gennem den betænkning, der blev resultatet, at give et sanddru billede af sygeforsikringsordningen, og hvilke problemer der er, ja, der er endda givet anvisning på, hvordan disse problemer skal løses, men her har der jo ikke været enighed i kommissionen.

Gennem det arbejde, mit parti har udført i kommissionen, og gennem forskellige udtalelser, der er fremsat, ved den højtærede socialminister, at vi har ønsket to reformer i forbindelse med en ny lovgivning. Den ene er, at sygeforsikringen i højere grad økonomisk kommer til at hvile i sig selv. Den anden er, at man efterkommer kritikken mod sygekassegrænsen, og i kommissionen har der været stillet forslag om, at man opbygger en ordning, hvorved sygekassegrænsen slettes.

Jeg skal ikke gøre så forfærdelig mange bemærkninger om de hovedsynspunkter, der her er angivet. Mit partis politiske ordfører, det ærede medlem hr. Poul Møller, har under åbningsdebatten fremsat nogle principielle bemærkninger om den økonomiske side af sagen. I oppositionspartiernes fællesudtalelse af 4. oktober er der også be-

mærkninger om vore ønsker med hensyn til sygeforsikringen, således som den højtærede minister jo kender dem. Desuden kan jeg henvise til de forskellige mindretalsudtalelser, der er i kommissionsbetænkningen.

Vi har anset det for at være en naturlig konsekvens af den højere levestandard, som befolkningen har opnået, at de offentlige tilskud begrænses, og begrænses på en sådan måde, at folk med normale indtægter og normale levevilkår selv betaler deres forsikringspræmie til sygeforsikringen. Grundlaget for den opdeling med en sygekassegrænse, som vi har i dag, er jo, at en faglært arbejders indtægt skal sættes som grænsen, men når det efter den højtærede ministers forslag bevirker, at kun 15 pct. falder udenfor og altså 85 pct. bliver berettigede, kan man se, at vi gennem udviklingen — og det kan vi kun glæde os over — har fjernet os fra den grænse, der i sin tid kunne være naturlig. Det er den ikke mere. Jeg synes, det må betragtes som en falliterklæring, hvis man på forhånd siger, at det er nødvendigt, at 85 pct. af befolkningen skal have tilskud til betaling af deres forsikring for at klare sygdom. Dette synspunkt kan aldrig føre til, at man lader nogen i stikken. Hvis en familie bliver udsat for langvarig sygdom, hvis en familie er i økonomisk trang, skal man efter vor mening yde den hjælp gennem offentlige tilskud. Dermed mener vi at det sociale formål må være sket fyldest. Men det normale må altså efter vor opfattelse være, at folk selv må dække udgifterne til forsikringspræmier i stedet for, at tilskud gøres til det normale.

Den højtærede socialminister har ikke med dette lovforslag fulgt vor opfordring. Ifølge bemærkningerne er der tale om en årlig merudgift på 16,5 mill. kr. Jeg tvivler på, at dette tal kan holde, men det kan vi selvfølgelig komme til at beskæftige os nærmere med. Jeg kan kun beklage, at den højtærede minister her er gået den modsatte vej af den, de to oppositionspartier har fremsat ønske om, men jeg håber, at ministeren er villig til at forhandle også om de økonomiske spørgsmål.

Den højtærede minister har også som nævnt opretholdt sygekassegrænsen. Kort efter sin tiltræden som socialminister fremsatte ministeren en udtalelse om, at han var tilhænger af at slette sygekassegrænsen.